

اما آن شفا یافته نمی دانست که بود، زیرا که عیسی ناپدید شد چون در آنجا ازدحامی بود. و بعد از آن، عیسی او را در هیکل یافته بدو گفت: «اکنون شفا یافته ای. دیگر خطا مکن تا برای تو بدتر نگردد». یوحنا ۵: ۱۳ - ۱۴

عیسی در بیت حسدا مردی را شفا داد که به مدت سی و هشت سال از مشکلی که امکان راه رفتن را از او گرفته بود رنج می برد (یوحنا ۵: ۱ - ۸ الف). با توجه به اینکه او مدت زیادی در رنج به سر می برد، تعجب آور نیست که تصور کند شفای جسمانی، بزرگترین نیازش است اما همانطور که در متن امروز می بینیم، فقدان سلامت روحانی مشکل اساسی تری بود که مرد با آن روبرو بود. کمی بعدتر، هنگامی که عیسی یک بار دیگر با آن مرد روبه رو شد به او هشدار داد که گناه را ترک کند مبادا به چیزی بدتر از لنگ بودن مبتلا شود (۵: ۱۴).

بسیاری از مفسران معتقدند که هشدار عیسای مسیح به این معنا است که این مرد به خاطر گناه خودش به آن مشکل مبتلا شده بود. عیسی در انجیل یوحنا می گوید که عامل بیماری همیشه گناهی نیست که شخص مستقیماً مرتکب شده باشد (یوحنا ۹: ۳). در نتیجه این باور که تمام بیماری ها ناشی از گناه فردی است برداشتی اشتباه است. همچنین این بدان معنا نیست که هیچ بیماری ای بر اثر پیروی ما از شیطان عارض نمی شود زیرا می دانیم که برخی رفتارهای گناه آلود ما می توانند عامل بروز و تشدید برخی بیماری ها باشند. فارغ از اینکه لنگ بودن این مرد به دلیل گناهش بوده است یا خیر، حکم مسیح به او دوری کردن از گناه است. این حکم مسیح نشان می دهد که هر چند راه رفتن او امری قابل توجه است ولی در صورتی که به سرپیچی از خداوند ادامه دهد شفایش موضوعی بسیار ناچیز خواهد بود. به عبارت دیگر اگر او بدون اظهار پشیمانی و توبه، به گناهان خود ادامه دهد، سرنوشتی به مراتب بدتر از فلج بودن در انتظارش خواهد بود که همان داوری خداوند و مرگ ابدی است. بزرگترین نیاز مرد لنگ این بود که از گناه خود برگردد و به وسیله مسیح نجات یابد. این موضوع بزرگترین نیاز ما نیز هست!

انجیل یوحنا در مورد اینکه آیا مرد به ایمان نجات بخش رسید یا خیر چیزی نمی گوید و به همین خاطر نمی توانیم قطعاً او را مردی عادل و خدا ترس بخوانیم. هنگامی که رهبران یهود او را به خاطر حمل بسترش متهم به شکستن قوانین سبت کردند، او بلافاصله تقصیر را بر گردن عیسی انداخت (۵: ۱۱ و ۱۵). این اتهام آنها کاملاً نادرست بود زیرا در کتاب مقدس، قوانین سبت تنها انجام کاری را منع می کرد که شغل شخص محسوب می شد. لازم به ذکر است که این

محدودیت شامل افرادی که وظایفی حیاتی برعهده داشتند نمی‌شد. بر همین اساس حمل کردن بستر توسط مرد لنگ نمی‌توانست شغل او محسوب شود و رهبران مذهبی در متهم ساختن مرد به شکستن سبّت، اشتباه کرده بودند. همچنین تلاش آن مرد شفا یافته نیز برای مقصر جلوه دادن عیسی کاری نادرست بود. همانطور که یکی از مفسران کتاب مقدس گفته است، «این مرد شفا یافته قهرمان ایمان نیست!». این موضوع، فرمان عیسی را برای متوقف کردن مرد از انجام گناه و دریافت نجات، پررنگ‌تر می‌سازد. با وجود اینکه مرد شفای جسمانی را تجربه کرده بود اما همچنان به شفای روحانی احتیاج داشت که با ایمان و توبه به دست می‌آمد.

دعا کردن برای شفا عملی درست و نیکو است زیرا ممکن است خداوند بخواهد شفای جسمانی را برای ما یا دیگران جاری سازد ولی هرگز نباید فراموش کنیم که مرد به شفای روحانی بیشتر از شفای جسمانی نیاز دارند. بنابراین هیچگاه در خدماتمان چه در داخل و چه در خارج از کلیسا از دعوت دیگران به توبه از گناه و ایمان به مسیح غافل نشویم.

برای مطالعه بیشتر به این آیات مراجعه کنید «دوم تواریخ ۶: ۳۶ - ۳۹، اشعیا ۱: ۱۸ - ۲۰، مرقس ۱: ۲ - ۱۲، یوحنا ۱۱: ۲۵ - ۲۶».

پدر آسمانی، امروز مردم سرزمینم نیاز به شفای روحانی از جانب تو دارند. خداوندا برای جلال نام خودت شفای روحانی را بر مردم سرزمینم جاری کن تا به عنوان فرزندان از مرگ ابدی رهایی پیدا کنند. به نام عیسی مسیح آمین!

اقتباسی از لیونر مینیستری (Ligonier Ministry)